

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 14.2.2007
KOM(2007) 36 wersja ostateczna

2007/0028 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję 3052/95/WE

(przedstawiony przez Komisję)

{SEK(2007) 112}

{SEK(2007) 113}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Wewnętrzny rynek towarów jest podstawowym elementem integracji europejskiej. Zintegrowany rynek bez granic jest najlepszym sposobem na wzmocnienie konkurencyjności gospodarki europejskiej. Sprawnie funkcjonujący rynek wewnętrzny jest zatem zasadniczym kryterium odnowionej strategii na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia mającej na celu umożliwienie UE konkurowania i umocnienia pozycji w globalnej gospodarce, w ramach której nasi główni partnerzy handlowi dysponują dużymi i połączonymi rynkami.

Artykuły 28 i 30 traktatu WE stanowią między innymi, że państwa członkowskie przeznaczenia nie mogą zakazać sprzedaży na swoim terytorium produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim i nie podlegających wspólnotowej harmonizacji, chyba że techniczne ograniczenia ustanowione przez dane państwo członkowskie przeznaczenia są uzasadnione względami opisanymi w art. 30 traktatu WE lub nadrzędnymi wymogami mającymi znaczenie dla ogółu społeczeństwa i uznanymi przez orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, oraz że są one proporcjonalne. Zasada ta nosi nazwę „zasady wzajemnego uznawania” i wynika z analizy orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości (por. słynny wyrok w sprawie Cassis de Dijon z dnia 20 lutego 1979 i komunikat Komisji w tej kwestii wydany przez Trybunał Sprawiedliwości w dniu 20 lutego 1979 r. w sprawie 120/78 (Cassis de Dijon), Dz.U. C 256 z 3 października 1980 r.

Liczne problemy utrudniają wdrożenie „zasady wzajemnego uznawania” zgodnie z art. 28 i 30 traktatu WE:

- (1) Brak znajomości zasady wzajemnego uznawania wśród przedsiębiorstw i krajowych organów.
- (2) Niepewność prawna dotycząca zakresu tej zasady i ciężaru dowodu. Przede wszystkim często niejasne jest, do której kategorii produktów stosowana jest zasada uznawania.
- (3) Przedsiębiorstwa są narażone na ryzyko związane z tym, że ich produkty zostaną pozbawione dostępu do rynku państwa członkowskiego przeznaczenia.
- (4) Brak regularnego dialogu między właściwymi organami w różnych państwach członkowskich.

W komunikacie do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie Strategii Rynku Wewnętrznego na lata 2003-2006 [COM(2003)238], Komisja określiła pewne problemy w zakresie wdrożenia „zasady wzajemnego uznawania” w niezharmonizowanej dziedzinie dotyczącej towarów i stwierdziła, że zbadana zostanie możliwość wprowadzenia nowego instrumentu prawnego w celu zapewnienia swobodnego przepływu towarów na terytorium Wspólnoty Europejskiej.

Niniejszy wniosek jest oczekiwanym rezultatem Strategii Rynku Wewnętrznego na lata 2003-2006. Jego celem jest określenie praw i obowiązków organów krajowych i przedsiębiorstw pragnących dokonać sprzedaży w państwie członkowskim produktów wprowadzonych

zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy właściwe organy zamierzają podjąć środki ograniczające w odniesieniu do tych produktów zgodnie z krajowymi przepisami technicznymi. W szczególności wniosek ten skupia się na kwestii ciężaru dowodu ustalając proceduralne wymogi dotyczące odrzucenia zasady uznawania. Ponadto wniosek ten ma na celu zmniejszenie ryzyka, na które narażone są przedsiębiorstwa, związanego z tym, że ich produkty zostaną pozbawione dostępu do rynku państwa członkowskiego oraz intensyfikację regularnego dialogu między właściwymi organami poprzez ustanowienia przynajmniej jednego „punktu kontaktowego ds. produktów” w każdym państwie członkowskim. Głównym zadaniem wymienionych punktów będzie dostarczanie informacji przedsiębiorstwom i właściwym organom w innych państwach członkowskich na temat przepisów technicznych dotyczących produktów, a także przekazywanie danych kontaktowych tych organów. Umożliwi to organom publicznym identyfikację kompetentnych osób w innych państwach członkowskim celem łatwiejszego uzyskania informacji oraz nawiązania dialogu z właściwymi organami w innych państwach członkowskich.

- **Kontekst ogólny**

Różne źródła informacji (przypadki skarg i naruszeń na mocy art. 226 traktatu WE, powiadomienia zgodnie z dyrektywą 98/34/WE, sondaże, badania przypadków, literatura oraz konsultacje z zainteresowanymi stronami) wskazują na występowanie dużej ilości przeszkód we wdrażaniu „zasady wzajemnego uznawania”, w szczególności w dziedzinie produktów zaawansowanych technologicznie lub produktów mogących stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa. Komisja opublikowała już komunikaty objaśniające, które wskazują w jaki sposób zasada wzajemnego uznawania powinna funkcjonować w rzeczywistości. Zorganizowała ona również konferencje, seminaria i okrągłe stoły mające na celu podniesienie świadomości firm i krajowych organów w tej dziedzinie. Jednakże dotarcie do środowisk biznesu w ramach tego rodzaju spotkań nie jest łatwe, w szczególności gdy takie wydarzenia organizowane są w różnych sektorach przemysłowych.

Mimo, że obecnie realizowana polityka odniosła sukcesy w znoszeniu przytłaczającej ilości barier technicznych bez odwoływania się do środków harmonizacji na poziomie UE, zainteresowane strony wskazały, że polityka ta osiągnęła już swoje granice lub że panuje w niej zastój. Funkcjonowanie zasady wzajemnego uznawania stanowi od dłuższego czasu jeden z punktów agendy politycznej. Rada ds. rynku wewnętrznego na posiedzeniu w marcu 1998 r. podkreśliła znaczenie politycznego zaangażowania na rzecz skutecznego stosowania zasady uznawania. Zaznaczyła ona również bezpośrednią odpowiedzialność państw członkowskich w tej kwestii. Rada wsparła Komisję przyjmując rozporządzenia Rady na temat wzajemnego uznawania w dniu 28 października 1999 r.

Jak stwierdzono w „sprawozdaniu Koka” swobodny przepływ towarów w UE jest wciąż utrudniany przez szereg lokalnych przepisów, często stosowanych arbitralnie i wyraźnie sprzecznych z zasadą wzajemnego uznawania. W sprawozdaniu wskazano, że tego rodzaju przeszkody nie powinny być dalej tolerowane i że Komisja powinna zająć się usunięciem tych problemów jako priorytetową kwestią o znaczeniu politycznym.

Wyniki konsultacji publicznej na temat przyszłości rynku wewnętrznego przeprowadzonej przez Komisję w kwietniu 2006 r. [SEC(2006)1215 z 20.9.2006] potwierdziły, iż krajowe przepisy techniczne wciąż stanowią poważne bariery dla wolnego handlu w UE. Respondenci stwierdzili, że krajowe przepisy techniczne stwarzają istotne przeszkody dla swobodnego przepływu towarów w UE i prowadzą do dodatkowych kontroli i badań administracyjnych.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Brak obowiązujących przepisów w dziedzinie, której dotyczy wniosek.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Nie dotyczy.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPLYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Celem konsultacji z zainteresowanymi stronami przeprowadzonej na stronie internetowej Komisji „Twój głos w Europie” było wysondowanie opinii państw członkowskich, biznesu i organizacji konsumenckich na temat możliwych usprawnień funkcjonowania wzajemnego uznawania w dziedzinie produktów. Otrzymano 135 odpowiedzi, co można uznać za średnią liczbę odpowiedzi uzyskiwanych w wyniku konsultacji w sprawach technicznych.

Profile respondentów: organizacje przedstawicielskie (22,7 %), przedsiębiorstwa (19,7 %), organy publiczne (13,6 %) oraz konsumenci (31,1 %).

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględniane

W odpowiedziach udzielonych w ramach konsultacji z zainteresowanymi stronami przeprowadzonej na stronie internetowej Komisji „Twój głos w Europie”, stwierdzono że Komisja powinna zintensyfikować działania, m.in. w celu poprawy funkcjonowania zasady wzajemnego uznawania w niezharmonizowanej dziedzinie. Około 60 % respondentów uważa, że konieczne jest wprowadzenie instrumentu prawnego, podczas gdy około 33 % ma przeciwne zdanie.

Uzyskane odpowiedzi zostały wykorzystane przy wyborze wariantu polityki w ramach oceny wpływu.

W dniach od 17.2.2004 r. do 30.4.2004 r. przeprowadzono otwarte konsultacje za pośrednictwem internetu. Komisja otrzymała 135 odpowiedzi. Wyniki konsultacji są dostępne na stronie internetowej: <http://europa.eu.int/yourvoice/consultations>.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena wpływu**

- Wariant 1: Zachowanie status quo, tj. kontynuacja obecnej polityki;
- Wariant 2: podejście nieregulacyjne, tj. uzupełnienie obecnie realizowanej polityki o dodatkowe działania: utworzenie specjalnej strony internetowej zawierającej wykaz produktów, do których zastosowanie ma zasada wzajemnego uznawania, ogólny

przegląd przeprowadzany przez Komisję i państwa członkowskie wszystkich krajowych przepisów technicznych dotyczących konkretnej kategorii produktów oraz wskazanie organów krajowych odpowiedzialnych za te przepisy, systematyczne wprowadzanie do bazy TRIS sfinalizowanej treści wszystkich przepisów technicznych przekazywanych zgodnie z dyrektywą 98/34/WE, organizowanie seminariów i konferencji w państwach członkowskich skupiających przedsiębiorstwa i właściwe organy, specjalne publikacje objaśniające wzajemne uznawanie w zakresie konkretnych kategorii produktów, bardziej szczegółowe „klauzule odnoszące się do wzajemnego uznawania” oraz współpraca administracyjna w ramach istniejących komitetów ustanowionych na mocy wtórnego prawodawstwa UE.

- Wariant 3: podejście regulacyjne, tj. przyjęcie rozporządzenia określającego funkcjonowanie zasady wzajemnego uznawania w niezharmonizowanej dziedzinie produktów i ustanawiającego „punkty kontaktowe ds. produktów”. Zakresem tego rozporządzenia byłby objęty wykaz produktów lub ich aspektów, do których ma zastosowanie zasada wzajemnego uznawania. Jego celem byłoby określenie praw i obowiązków organów krajowych i przedsiębiorstw pragnących dokonać sprzedaży w państwie członkowskim produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy właściwe organy zamierzają podjąć środki ograniczające w odniesieniu do tych produktów zgodnie z krajowymi przepisami technicznymi. Zadaniem „punktów kontaktowych ds. produktów” w każdym państwie członkowskim byłoby dostarczanie informacji przedsiębiorstwom i właściwym organom w innych państwach członkowskich na temat przepisów technicznych dotyczących produktów, a także przekazywanie danych kontaktowych tych organów.
- Wariant 4: rozporządzenie uzupełnione działaniami o charakterze nielegislacyjnym: wariant 4 opiera się na rozporządzeniu opisanym w wariantcie 3 z jedną podstawową różnicą: zamiast obejmowania zakresem rozporządzenia wykazu produktów lub ich aspektów, do których ma zastosowanie zasada wzajemnego uznawania, w wariantcie 4 zaproponowano utworzenie strony internetowej zawierającej wykaz produktów, do których ma zastosowanie zasada wzajemnego uznawania, jak wskazano w wariantcie 2.

Komisja przeprowadziła ocenę wpływu ujętą w programie prac, której sprawozdanie jest dostępne na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/goods/mutrec_en.htm.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Krótki opis proponowanych działań

Wniosek dotyczy dwóch aspektów zapewniania swobodnego przepływu towarów w niezharmonizowanej dziedzinie: ustanawia procedury, które mają być przestrzegane przez organy krajowe gdy zamierzają one odwołać się do krajowego przepisu technicznego (tj. w przypadkach gdy z jakiegokolwiek powodu zasada wzajemnego uznawania nie jest stosowana). Wniosek ten przewiduje również ustanowienie przynajmniej jednego punktu kontaktowego ds. produktów w każdym państwie członkowskim, którego głównym zadaniem

będzie dostarczanie informacji na temat obowiązujących przepisów technicznych lub kierowanie zainteresowanych osób do właściwych organów/organizacji.

Wraz z przyjęciem wymienionego wniosku, należy uchylić decyzję Rady 3052/95/WE ustanawiającą procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie (Dz. U. L 321 z 30.12.1995, str. 1.).

- **Podstawa prawna**

Artykuły: 37 i 95 TWE.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wnioski nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie z następujących względów:

Usunięcie technicznych przeszkód zagrażających swobodnemu przepływowi towarów między państwami członkowskimi nie może zostać skutecznie zrealizowane przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skalę działania jest to możliwe na poziomie wspólnotowym. Konieczne jest ustanowienie procedur minimalizujących prawdopodobieństwo, że krajowe przepisy techniczne stworzą niezgodne z prawem przeszkody dla swobodnego przepływu towarów między państwami członkowskimi. Brak takich procedur w państwach członkowskich wywołuje dodatkowe problemy w dziedzinie swobodnego przepływu towarów, ponieważ zniechęca przedsiębiorstwa do sprzedaży produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim, na terytorium państwa członkowskiego, które ustanowiło przepisy techniczne. Badania wykazały, że wiele przedsiębiorstw, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), dostosowują swoje produkty tak by spełniały wymogi przepisów technicznych państwa członkowskiego przeznaczenia albo wstrzymują ich wprowadzanie do obrotu w danym państwie. Organy krajowe nie dysponują odpowiednimi procedurami dotyczącymi zastosowania przepisów technicznych do konkretnych produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim. Brak takich procedur ogranicza zdolność tych organów do oceny zgodności produktów jak wskazano w traktacie.

W niewielu państwach członkowskich przewidziano procedury minimalizujące prawdopodobieństwo, że krajowe przepisy techniczne stworzą niezgodne z prawem przeszkody dla swobodnego przepływu towarów między państwami członkowskimi. Zważywszy, że tego rodzaju przeszkody dotyczą przede wszystkim produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim, ustanawianie takich procedur nie leży koniecznie w obszarze zainteresowania państw członkowskich.

Działanie wspólnotowe lepiej przyczyni się do osiągnięcia celów wniosku z uwagi na następujące przyczyny.

Uwagi otrzymane od zainteresowanych stron oraz przegląd sytuacji w państwach członkowskich wskazały, iż cel, jakim jest usunięcie technicznych przeszkód zagrażających swobodnemu przepływowi towarów, nie może zostać skutecznie zrealizowany przez państwa

członkowskie i wyłącznie działanie podjęte na poziomie wspólnotowym mogą przyczynić się do usprawnienia swobodnego przepływu towarów. Niniejszy wniosek jest w pełni zgodny z zasadą pomocniczości ponieważ, jeżeli zostanie prawidłowo wdrożony, swobodny przepływ towarów może zostać zrealizowany bez dalszej harmonizacji krajowych przepisów technicznych.

W państwach członkowskich występuje zjawisko niepewności prawnej w odniesieniu do zasady wzajemnego uznawania, fakt ten wpływa na brak przewidywalności stosowania tej zasady oraz wprowadzanie krajowych przepisów technicznych. W konsekwencji przedsiębiorstwa i społeczeństwo ponoszą dodatkowe koszty, ponadto sytuacja ta może doprowadzić do zmniejszenia poziomu handlu w UE ze względu na uniemożliwienie przedsiębiorstwom wchodzenia na rynek innego państwa członkowskiego. Ogólne ramy dotyczące stosowania krajowych przepisów technicznych, które umożliwiają zainteresowanym podmiotom gospodarczym przewidywanie i zrozumienie powodów zastosowania krajowych przepisów technicznych do ich produktów, stanowią jakościowy wskaźnik tego, iż wymienione cele można lepiej osiągnąć na poziomie unijnym.

Wniosek określa dla całej UE prawa i obowiązki organów krajowych i przedsiębiorstw, które pragną dokonywać sprzedaży produktów już wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim. Wniosek ten skupia się w szczególności na kwestii ciężaru dowodu ustalając proceduralne wymogi dotyczące odrzucenia zasady uznawania. Ocena wpływu wykazuje, że istnieją problemy w funkcjonowaniu swobodnego przepływu towarów w dziedzinie objętej tym wnioskiem, które nie mogą zostać rozwiązane bez podjęcia działań legislacyjnych na poziomie wspólnotowym.

Wniosek jest więc zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów

Zakres wniosku jest ograniczony do przypadków, w których mogłyby zaistnieć i pojawiają się techniczne przeszkody oraz nie dotyczy dziedzin, w których swobodny przepływ funkcjonuje prawidłowo i gdzie nie występują bariery spowodowane krajowymi przepisami technicznymi.

Wniosek ten jest ograniczony do najistotniejszych przepisów umożliwiających osiągnięcie określonego w nim celu.

Zważywszy, iż swobodny przepływ towarów pomiędzy państwami członkowskim stanowi ogólną zasadę, a wyjątki od niej powinny podlegać interpretacji zawężającej, obciążenie finansowe i administracyjne zostało zminimalizowane poprzez ograniczenia zakresu wniosku do przypadków, w których mogłyby zaistnieć i pojawiają się techniczne przeszkody. Wniosek ten nie ma zastosowanie do przypadków, w których swobodny przepływ funkcjonuje prawidłowo i gdzie nie występują bariery spowodowane krajowymi przepisami technicznymi.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów

W celu wprowadzenia zamierzonych środków wybrano akt prawny w formie rozporządzenia ponieważ inne instrumenty byłyby niewłaściwe. Rozporządzenie wydaje się być najwłaściwszym instrumentem służącym do osiągnięcia wyznaczonego celu. Wymogi proceduralne ustanowione w niniejszym wniosku są tak dokładne, iż mogą zostać natychmiast wdrożone do prawa krajowego.

4. WPLYW NA BUDŻET

Chociaż wniosek jako taki nie ma wpływu na budżet, wdrożenie rozporządzenia będzie wymagać sporządzenia wykazu produktów lub ich aspektów, do których zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie oraz utworzenia strony internetowej zawierającej wykaz produktów objętych wzajemnym uznawaniem. W ocenie skutków finansowych regulacji określono wpływ na budżet związany ze sporządzeniem wykazu i utworzeniem strony internetowej.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Uchylenie obowiązujących przepisów**

Przyjęcie niniejszego wniosku pociąga za sobą uchylenie istniejącego prawodawstwa.

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Akt, którego dotyczy wniosek, jest związany z zagadnieniami mającymi znaczenie dla EOG i dlatego powinien odnosić się także do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

W art. 2 i 3 określono zakres wniosku obejmujący głównie decyzje restrykcyjne podjęte na podstawie przepisu technicznego, który nie podlega harmonizacji na poziomie wspólnotowym, w odniesieniu do jakichkolwiek produktów wytwarzanych przemysłowo lub rolnych, włącznie z produktami rybołówstwa, wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy pośrednim lub bezpośrednim skutkiem takich decyzji jest brak możliwości wprowadzenia do obrotu danego produktu w jego obecnej formie.

W art. 4, 5 i 6 określono istotę wniosku i wskazano minimalne wymogi, jakie organy krajowe powinny stosować przed ewentualnym odwołaniem się do krajowego przepisu technicznego (tj. gdy z jakichkolwiek powodów zasada wzajemnego uznawania nie ma zastosowania) w konkretnym przypadku. Ciężar dowodu leży po stronie krajowego organu zamierzającego zastosować przepis technicznego, który ogranicza dostęp produktu do rynku krajowego.

W art. 7 i 8 opisano zadania punktów kontaktowych ds. produktów. Ich głównym zadaniem będzie dostarczanie informacji przedsiębiorstwom i właściwym organom innych państw członkowskich na temat przepisów technicznych.

W art. 9 wskazano możliwość ustanowienia sieci telematycznych, zgodnie z decyzją 2004/387/WE w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC).

System sprawozdawczy jest określony w art. 10.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję 3052/95/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 i 95,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym swobodny przepływ towarów jest zapewniony na mocy traktatu, zakazującego wprowadzania środków o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w przywozie. Zakaz ten obejmuje jakiegokolwiek środki krajowe mogące zakłócić pośrednio lub bezpośrednio, faktycznie lub potencjalnie, wewnątrzwspólnotowy handel towarami.
- (2) Przeszkody uniemożliwiające swobodny przepływ towarów pomiędzy państwami członkowskimi mogą zostać niezgodnie z prawem wprowadzone przez organy krajowe, w obliczu braku harmonizacji prawodawstwa, jako wynik zastosowania do towarów pochodzących z innych państw członkowskich, w przypadku gdy są one wprowadzane zgodnie z prawem do obrotu, przepisów technicznych zawierających wymagania, które dane towary muszą spełnić, np. dotyczące oznaczenia, formy, rozmiaru, wagi, składu, prezentacji, etykietowania i opakowania. Stosowanie takich przepisów technicznych do produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim może być sprzeczne z postanowieniami art. 28 i 30 traktatu WE, nawet jeżeli te przepisy mają zastosowanie bez wyjątków do wszystkich produktów.

¹ Dz.U. C , , str. .

² Dz.U. C , , str. .

³ Dz.U. C , , str. .

⁴ Dz.U. C , , str. .

- (3) Konieczne jest ustanowienie procedur minimalizujących prawdopodobieństwo, że wymienione krajowe przepisy techniczne stworzą niezgodne z prawem przeszkody dla swobodnego przepływu towarów między państwami członkowskimi. Brak takich procedur w państwach członkowskich wywołuje dodatkowe problemy w dziedzinie swobodnego przepływu towarów, ponieważ zniechęca przedsiębiorstwa do sprzedaży produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim, na terytorium państwa członkowskiego, które ustanowiło przepisy techniczne. Badania wykazały, że wiele przedsiębiorstw, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa (MSP), dostosowują swoje produkty tak by spełniały wymogi przepisów technicznych państwa członkowskiego przeznaczenia albo wstrzymują ich wprowadzanie do obrotu w danym państwie.
- (4) Organy krajowe nie dysponują odpowiednimi procedurami dotyczącymi zastosowania przepisów technicznych do konkretnych produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim. Brak takich procedur ogranicza zdolność tych organów do oceny zgodności produktów jak wskazano w traktacie.
- (5) W rezolucji Rady z dnia 28 października 1999 r. w sprawie wzajemnego uznawania⁵ wskazano, że podmioty gospodarcze i obywatele nie zawsze stosują w sposób pełny i prawidłowy zasadę wzajemnego uznawania ponieważ nie są z nią i z jej funkcjonowaniem zaznajomione w wystarczającym stopniu. W wymienionym dokumencie wezwano państwa członkowskie do opracowania właściwych środków w celu dostarczenia podmiotom gospodarczym i obywatelom odpowiednich ram dotyczących zasady wzajemnego uznawania, m.in. poprzez skuteczne rozpatrywanie zapytań składanych przez podmioty gospodarcze i obywateli oraz szybkie udzielanie na nie odpowiedzi.
- (6) Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 15-16 czerwca 2006 r. podkreśliła znaczenie prostych i łatwych w stosowaniu instrumentów regulacyjnych oraz wzmocnienia zaufania konsumentów i przedsiębiorstw do rynku wewnętrznego.
- (7) Sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego towarów wymaga wprowadzenia odpowiednich środków, które rozwiążą problemy wynikające z zastosowania krajowych przepisów technicznych do konkretnych produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim.
- (8) W świetle zasad proporcjonalności i pomocniczości, harmonizacja wszystkich krajowych przepisów technicznych dotyczących większości lub ogółu kategorii produktów nie jest właściwa.
- (9) Dyrektywa 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁶ wskazuje, że wyłącznie produkty bezpieczne mogą zostać wprowadzone do obrotu. Upoważnia to organy do wprowadzenia zakazu w odniesieniu do jakichkolwiek niebezpiecznych produktów ze skutkiem natychmiastowym lub do tymczasowego wprowadzenia zakazu na okres wymagany dla przeprowadzenia ocen bezpieczeństwa i kontroli w odniesieniu do produktu, który mógłby być niebezpieczny. Dlatego też konieczne jest wyłącznie z

⁵ Dz.U. C 141 z 19.5.2000, str. 5.

⁶ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

zakresu rozporządzenia środków podejmowanych przez krajowe organy zgodnie z ustawodawstwem krajowym wdrażającym dyrektywę 2001/95/WE.

- (10) W rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁷ przewidziano wprowadzenie systemu wczesnego ostrzegania w odniesieniu do powiadamiania o wystąpieniu bezpośredniego lub pośredniego ryzyka dla zdrowia ludzkiego związanego z żywnością lub paszą. Nakłada to na państwa członkowskie obowiązek natychmiastowego informowania Komisji w ramach systemu wczesnego ostrzegania o przyjęciu jakichkolwiek środków mających na celu ograniczenie wprowadzania do obrotu, zmuszenie do wycofania z rynku lub wycofanie żywności lub pasz aby chronić zdrowie ludzkie i wymagających wdrożenia szybkich działań. Dlatego też środki podjęte przez organy krajowe na mocy art. 50 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 powinny zostać wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia.
- (11) W rozporządzeniu (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁸ ustanowiono ogólne zasady wykonywania kontroli urzędowych mających na celu sprawdzenie zgodności z regułami ukierunkowanymi w szczególności na zapobieganie, eliminowanie lub ograniczanie dopuszczalnych poziomów zagrożenia ludzi i zwierząt, bezpośrednio lub poprzez środowisko naturalne oraz gwarantowanie uczciwych praktyk w handlu paszami i żywnością oraz ochronę interesów konsumenta, łącznie z etykietowaniem pasz i żywności oraz innymi formami przekazywania informacji konsumentom. Określono w nim również specjalne procedury zapewniające, że podmiot gospodarczy podejmuje środki zaradcze w przypadku braku takiej zgodności. Dlatego też konieczne jest wyłączenie z zakresu niniejszego rozporządzenia środków podejmowanych przez krajowe organy zgodnie z art. 54 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.
- (12) W dyrektywie 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, a także w dyrektywie 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei)⁹ przewidziano procedurę zezwoleń dotyczących wprowadzania do użytku istniejącego taboru kolejowego, pozostawiając możliwość stosowania niektórych przepisów krajowych. Środki podejmowane przez organy krajowe zgodnie z art. 14 tej dyrektywy powinny zatem zostać wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia.

⁷ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 575/2006 z dnia 23 maja 2006 r. (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).

⁸ Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 776/2006 z dnia 23 maja.2006 r. (Dz.U. L 136 z 24.5.2006, str. 3).

⁹ Dz.U. L 164 z 30.4.2004, str. 44; Sprostowanie w Dz.U. L 220 z 21.6.2004, str. 16.

- (13) W dyrektywie Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości¹⁰ oraz w dyrektywie 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych¹¹ przewidziano stopniową harmonizację systemów i operacji poprzez przyjmowanie specyfikacji technicznych interoperacyjności (TSI). Systemy i wyposażenie objęte zakresem tych dyrektyw powinny zatem zostać wyłączone z zakresu niniejszego rozporządzenia.
- (14) Organy krajowe są zobowiązane do wykazania w każdym przypadku, że zastosowanie krajowych przepisów technicznych do konkretnych produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim jest objęte dopuszczalnymi wyjątkami.
- (15) Każda decyzja krajowa, do której zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie, powinna określać dostępne środki odwoławcze, tak by podmioty gospodarcze mogły wnieść sprawę przed właściwy krajowy sąd lub trybunał.
- (16) Z zakresu niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć decyzje sądów krajowych lub trybunałów oceniających legalność przypadków, w których odmawia się produktom wprowadzonym zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim dostępu do rynku krajowego ze względu na zastosowanie przepisu technicznego.
- (17) W odniesieniu do rynku wewnętrznego towarów ważne jest zapewnienie dostępności krajowych przepisów technicznych, tak by przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, mogły gromadzić wiarygodne i dokładne informacje na temat prawa obowiązującego w państwie członkowskim przeznaczenia.
- (18) Konieczne jest zatem wdrożenie zasad uproszczenia procedur administracyjnych, m.in. poprzez ustanowienie systemu punktów kontaktowych ds. produktów. Celem takiego działania powinno być zagwarantowanie, że przedsiębiorstwa będą miały przejrzysty i prawidłowy dostęp do informacji oraz uniknięcie opóźnień, kosztów i zniechęcającego wpływu, które spowodowane są krajowymi przepisami technicznymi.
- (19) Aby ułatwić swobodny przepływ towarów, punkty kontaktowe ds. produktów powinny być w stanie przekazywać wysokiej jakości informacje na temat krajowych przepisów technicznych i ich wdrożenia. Z uwagi na fakt, że punkty kontaktowe ds. produktów nie powinny zakłócać podziału funkcji między właściwe organy w ramach każdego krajowego systemu regulacyjnego, liczba punktów kontaktowych ds. produktów w państwie członkowskim powinna być dostosowana do regionalnych lub lokalnych kompetencji.
- (20) Państwa członkowskie powinny być w stanie powierzyć rolę punktu kontaktowego ds. produktów nie tylko służbom funkcjonującym w ramach administracji publicznej, lecz także izbom handlowym, organizacjom zawodowym lub organom prywatnym, w celu ograniczenia kosztów administracyjnych ponoszonych przez przedsiębiorstwa oraz właściwe organy.

¹⁰ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 6. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, str. 114).

¹¹ Dz.U. L 110 z 20.4.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/50/WE.

- (21) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, że punkty kontaktowe ds. produktów mogą otrzymać i dostarczyć na żądanie szczegółowe informacje na temat jakichkolwiek decyzji, do których niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, o ile ujawnienie takich informacji nie zagrazi ochronie interesów handlowych podmiotu gospodarczego, włącznie z kwestiami dotyczącymi własności intelektualnej.
- (22) Państwa członkowskie i Komisja powinny ściśle współpracować, aby ułatwić szkolenie pracowników zatrudnianych w punktach kontaktowych ds. produktów oraz zachęcać te punkty do udostępniania informacji na temat stosowania krajowych przepisów technicznych w innych językach Wspólnoty.
- (23) Zważywszy na rozwój i ustanowienie ogólnoeuropejskich usług eGovernment i leżących u ich podstaw interoperatywnych sieci telematycznych, należy rozważyć możliwość wprowadzenia elektronicznego systemu wymiany informacji pomiędzy punktami kontaktowymi ds. produktów zgodnie z decyzją 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC)¹².
- (24) Należy wprowadzić wiarygodny i skuteczny monitoring oraz mechanizm oceny, aby otrzymywać informacje na temat wdrożenia niniejszego rozporządzenia.
- (25) System monitoringu ustanowiony na mocy decyzji 3052/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1995 r. ustanawiającej procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie¹³ okazał się wyjątkowo nieskuteczny, ze względu na fakt, iż nie dostarczył Komisji wystarczających informacji aby określić sektory, w których należałoby dokonać harmonizacji. Nie zapewnił również szybkiego rozwiązania pewnych problemów dotyczących swobodnego przepływu. Należy zatem uchylić decyzję 3052/95/WE.
- (26) Państwa członkowskie nie mogą w wystarczającym stopniu osiągnąć celu zamierzonego działania, mianowicie usunąć techniczne przeszkody w swobodnym przepływie towarów między państwami członkowskimi, natomiast z uwagi na skalę działania, cel ten można osiągnąć lepiej na poziomie wspólnotowym, dlatego Wspólnota może przyjąć środki, w zgodzie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 traktatu. Według zasady proporcjonalności określonej w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (27) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹⁴.

¹² Dz.U. L 144 z 30.4.2004, str. 62. Sprostowanie w Dz.U. L 181 z 18.5.2004, str. 25.

¹³ Dz.U. L 321 z 30.12.1995, str. 1.

¹⁴ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział 1

Przedmiot i zakres

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady i procedury, które mają być przestrzegane przez organy krajowe przy podejmowaniu lub zamiarze podjęcia decyzji, jak określono w art. 2 ust. 1, wpływających na swobodny przepływ produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim.

Przewidziano również w niej ustanowienie w każdym państwie członkowskim punktów kontaktowych ds. produktów, których zadaniem będzie dostarczanie informacji m.in. na temat obowiązujących krajowych przepisów technicznych.

Artykuł 2

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do decyzji podjętych na podstawie przepisu technicznego w odniesieniu do jakichkolwiek produktów wytwarzanych przemysłowo lub rolnych, włącznie z produktami rybołówstwa, wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim, w przypadku gdy pośredni lub bezpośredni skutek takich decyzji jest jednym z poniżej przedstawionych:

- a) zakazanie takiego produktu lub typu produktu;
- b) odmowa zezwolenia na wprowadzenie do obrotu takiego produktu lub typu produktu;
- c) wymóg zmiany produktu lub typu produktu przed zezwoleniem na wprowadzenie do obrotu lub pozostawienie w obrocie;
- d) wymóg wycofania takiego produktu lub typu produktu z rynku.

Do celów ust. 1 lit. c), zmiany produktu lub typu produktu oznaczają zmiany przynajmniej jednej cechy charakterystycznej danego produktu lub typu produktu jak wskazano w specyfikacji technicznej w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia, przepisy techniczne oznaczają przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państwa członkowskiego niepodlegające harmonizacji na poziomie wspólnotowym, z którymi zgodność jest obowiązkowa w przypadku wprowadzenia do obrotu lub użytkowania danego produktu lub typu

¹⁵ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

produktu na terytorium państwa członkowskiego oraz które określają jedną z poniższych kwestii:

- a) Wymagane cechy charakterystyczne danego produktu lub typu produktu, takie jak poziom jakości, wydajność, bezpieczeństwo lub rozmiar, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu lub typu produktu w zakresie nazwy, pod jaką jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badania, opakowania, oznakowania i etykietowania oraz procedur oceny zgodności;
- b) inne wymagania nałożone na produkt lub typ produktu w celu ochrony, w szczególności konsumentów i środowiska, które wpływają na jego cykl życiowy po wprowadzeniu go do obrotu, takie jak warunki użytkowania, recykling, ponowne zastosowanie lub składowanie, gdzie takie warunki mogą mieć istotny wpływ na skład lub rodzaj produktu lub typu produktu, lub na jego obrót.

Artykuł 3

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do decyzji sądowych wydanych przez sądy lub trybunały krajowe.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania w przypadku środków podjętych przez organy krajowe państwa członkowskiego na mocy:
 - a) artykułu 8 lit. d), e) lub f) dyrektywy 2001/95/WE;
 - b) artykułu 50 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 178/2002;
 - c) artykułu 54 rozporządzenia (WE) nr 882/2004;
 - d) artykułu 14 dyrektywy 2004/49/WE.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do systemów i wyposażenia objętych zakresem dyrektywy 96/48/WE i dyrektywy 2001/16/WE.

Rozdział 2

Stosowanie przepisu technicznego

Artykuł 4

1. W przypadku gdy organ krajowy zamierza podjąć decyzję, o której mowa w art. 2 ust. 1, organ ten przesyła podmiotowi gospodarczemu określoneemu zgodnie z art. 5 pisemne powiadomienie o swoim zamiarze, wskazując przepis techniczny stanowiący podstawę dla takiej decyzji i ustalając wystarczający techniczny lub naukowy dowód na to, że decyzja ta jest uzasadniona jednym ze względów dotyczących interesu publicznego, określonych w art. 30 traktatu lub innymi

nadrzędnymi wymogami leżącymi w interesie publicznym oraz że jest ona właściwa w celu umożliwienia osiągnięcia zamierzonego celu i nie wykracza poza to, co jest konieczne, do osiągnięcia tego celu.

Po otrzymaniu takiego powiadomienia zainteresowany podmiot gospodarczy ma możliwość przedstawienia uwag w terminie przynajmniej dwudziestu dni roboczych.

2. Każda decyzja określona w art. 2 ust. 1 jest przekazywana zainteresowanemu podmiotowi gospodarczemu oraz określa powody, na których się opiera, włącznie ze względami przemawiającym za odrzuceniem argumentów przedstawionych przez dany podmiot.

Wskazuje ona również środki odwoławcze dostępne na mocy obowiązujących przepisów w zainteresowanym państwie członkowskim oraz terminy mające zastosowanie do takich środków.

3. Jeżeli, po przesłaniu pisemnego powiadomienia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, organ krajowy nie podejmuje decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 1, powiadamia on o tym fakcie zainteresowany podmiot gospodarczy.

Artykuł 5

Pisemne powiadomienie określone w art. 4 ust. 1 jest przesyłane producentowi w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 2001/95/WE w przypadku gdy jego nazwa i dane kontaktowe widnieją na opakowaniu lub etykiecie produktu lub w dokumentach towarzyszących.

Pisemne powiadomienie jest przesyłane dystrybutorowi w rozumieniu art. 2 lit. f) dyrektywy 2001/95/WE w przypadku gdy jego nazwa i dane kontaktowe widnieją na opakowaniu lub etykiecie produktu lub w dokumentach towarzyszących.

Jeżeli nazwa i dane kontaktowe producenta lub dystrybutora nie widnieją na opakowaniu lub na etykiecie produktu ani w dokumentach towarzyszących, pisemne powiadomienie jest przesyłane do jakiegokolwiek innego producenta lub dystrybutora w rozumieniu przepisów określonych w pierwszym i drugim akapicie.

Artykuł 6

Każda decyzja, o której mowa w art. 2 ust. 1, może zostać zakwestionowana przed sądami krajowymi.

Rozdział 3

Punkty kontaktowe ds. produktów

Artykuł 7

1. Każde państwo członkowskie wyznacza przynajmniej jeden punkt kontaktowy ds. produktów na swoim terytorium i przekazuje jego dane kontaktowe innym państwom członkowskim oraz Komisji.
2. Komisja publikuje i regularnie aktualizuje wykaz punktów kontaktowych ds. produktów.

Artykuł 8

1. Punkty kontaktowe ds. produktów dostarczają na żądanie następujące informacje:
 - a) przepisy techniczne mające zastosowanie do konkretnego typu produktu na terytorium krajowym;
 - b) dane kontaktowe krajowych organów umożliwiające bezpośredni kontakt z nimi, włącznie z pracownikami organów odpowiedzialnych za nadzorowanie wdrożenia konkretnych przepisów technicznych na terytorium krajowym;
 - c) ogólnie dostępne na terytorium krajowym środki odwoławcze, w przypadku wystąpienia sporu między właściwym organem a producentem lub dystrybutorem;
 - d) dane kontaktowe jakichkolwiek stowarzyszeń lub organizacji innych niż organy krajowe, które mogą zapewnić producentom lub dystrybutorom praktyczną pomoc na terytorium krajowym.
2. Punkty kontaktowe ds. produktów udzielają odpowiedzi w terminie dwudziestu dni roboczych od daty otrzymania wniosku o przekazanie informacji, o których mowa w ust. 1.
3. Punkt kontaktowy ds. produktów w państwie członkowskim, w którym zainteresowany producent i dystrybutor wprowadzili zgodnie z prawem do obrotu dany produkt, jest informowany o pisemnych powiadomieniach i decyzjach, o których mowa w art. 4, o ile ujawnienie takich informacji nie zagrozi ochronie interesów handlowych tego podmiotu gospodarczego, włącznie z kwestiami dotyczącymi własności intelektualnej. Wymieniony punkt kontaktowy ds. produktów ma prawo przedstawić swoje uwagi zainteresowanemu organowi krajowemu.

Artykuł 9

Komisja ustanawia sieć telematyczną w zakresie wdrożenia wymiany informacji między punktami kontaktowymi ds. produktów na mocy niniejszego rozporządzenia, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 11 ust. 2.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie przesyłają Komisji, na jej wniosek, szczegółowe sprawozdanie w sprawie wdrożenia niniejszego rozporządzenia, włącznie z informacjami na temat jakichkolwiek pisemnych powiadomień lub decyzji przesłanych zgodnie z art. 4 ust. 1, 2 lub 3.
2. W terminie pięciu lat od daty wskazanej w art. 13 ust. 1 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

1. Komisję wspomaga komitet złożony z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.
2. W przypadku dokonywania odesłań do niniejszego ustępu, zastosowanie ma procedura doradcza ustanowiona w art. 3 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 7 ust. 3 i art. 8.

Artykuł 12

Uchyła się decyzję 3052/95/WE.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. TYTUŁ WNIOSKU:

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzonych zgodnie z prawem do obrotu w innym państwie członkowskim.

2. STRUKTURA ABM/ABB

Dziedzina/dziedziny polityki, których dotyczy wniosek i powiązane działanie/działania: ABB2 - Rynek Wewnętrzny Towarów i Polityki Sektorowe.

3. POZYCJE W BUDŻECIE

3.1. Pozycje w budżecie (pozycje operacyjne i powiązane pozycje pomocy technicznej i administracyjnej (dawniej pozycje B..A)), wraz z treścią:

02.03.01

3.2. Czas trwania działania i wpływu finansowego:

Zadanie ciągłe

3.3. Informacje budżetowe:

Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków		Nowe	Wkład EFTA	Wkład krajów ubiegających się o członkostwo	Dział w perspektywie finansowej
	Nieobowiązkowe	Zróżnicowane				
02.03.01	Nieobowiązkowe	Zróżnicowane	NIE	TAK	NIE	1a.

4. ZESTAWIENIE ZASOBÓW

4.1. Zasoby finansowe

4.1.1. Zestawienie środków na zobowiązania (CA) i środków na płatności (PA)

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj wydatków	Sekcja nr		2007	2008	2009	2010	2011	2011 i późniejszej	Razem
-----------------	-----------	--	------	------	------	------	------	--------------------	-------

Wydatki operacyjne¹⁶

Środki na zobowiązania (CA)	8.1.	a	0.2	0	0	0	0	0	0.2
Środki na płatności (PA)		b	0.1	0.1	0	0	0	0	0.2

Wydatki administracyjne w ramach kwoty referencyjnej¹⁷

Pomoc techniczna i administracyjna (NDA)	8.2.4.	c	0	0.5	0.05	0.05	0.05	0.05	0.7
--	--------	---	---	-----	------	------	------	------	-----

KWOTA REFERENCYJNA OGÓŁEM

Środki na zobowiązania		a+c	0.2	0.5	0.05	0.05	0.05	0.05	0.9
Środki na płatności		b+c	0.1	0.6	0.05	0.05	0.05	0.05	0.9

Wydatki administracyjne nieuwzględnione w kwocie referencyjnej¹⁸

Wydatki na zasoby ludzkie i powiązane wydatki (NDA)	8.2.5.	d	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki administracyjne, inne niż koszty zasobów ludzkich i powiązane koszty, nieuwzględnione w kwocie referencyjnej (NDA)	8.2.6.	e	0.05	0.05	0.15	0.25	0.15	0.15	0.8

Indykatywne koszty finansowe interwencji ogółem

OGÓŁEM CA w tym koszty zasobów ludzkich		a+c +d +e	0.25	0.55	0.20	0.30	0.20	0.20	1.7
OGÓŁEM PA w tym koszty zasobów ludzkich		b+c +d +e	0.15	0.65	0.20	0.30	0.20	0.20	1.7

¹⁶ Wydatki niewchodzące w zakres rozdziału xx 01 w tytule xx.

¹⁷ Wydatki w ramach art. xx 01 04 w tytule xx.

¹⁸ Wydatki w ramach rozdziału xx 01 z wyłączeniem artykułu xx 01 04 lub xx 01 05.

Szczegółowe informacje dotyczące współfinansowania Brak współfinansowania

4.1.2. Zgodność z programowaniem finansowym

Wniosek jest zgodny z istniejącym programowaniem finansowym. Skutki finansowe wniosku będą finansowane za pomocą środków przewidzianych w ramach odpowiedniej pozycji budżetowej w oficjalnym programowaniu finansowym Komisji.

4.1.3. Wpływ finansowy na dochody

Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.

4.2. Zasoby ludzkie – osoby zatrudnione na pełnym etacie (w tym urzędnicy, pracownicy zatrudnieni na czas określony i personel zewnętrzny) – szczegółowe informacje w pkt 8.2.1.

Wymagania na dany rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012 i później
Zasoby ludzkie ogółem	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4

5. OPIS I CELE

5.1. Potrzeba, która ma zostać zaspokojona w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Wniosek wymaga podjęcia środka towarzyszącego – sporządzenia szczegółowego wykazu produktów lub ich aspektów, do których zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie i w następnej kolejności utworzenia strony internetowej gdzie dany wykaz zostanie opublikowany. Prawdopodobnie konieczne będzie zorganizowanie seminariów dotyczących wdrożenia rozporządzenia. Ponadto we wniosku przewidziano ustanowienie komitetu konsultacyjnego.

Cele ogólne dyrektywy są określone w uzasadnieniu.

5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Wspólnoty i spójność wniosku z innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia.

Utworzenie wewnętrznego rynku towarów jest jednym z celów Wspólnoty Europejskiej. Artykuł 14 ust. 2 traktatu WE definiuje rynek wewnętrzny jako obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału zgodnie z postanowieniami traktatu. Jedną z głównych zasad traktatu WE (art. 3 ust. 1 lit. a) i art. 28 do 30) jest zakaz wprowadzania między państwami członkowskimi środków o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w przywozie towarów.

Porównanie różnych wariantów wskazuje na podejście regulacyjne zgodnie z art. 95 ust. 1 traktatu WE. W wymienionym postanowieniu stwierdzono, że na zasadzie odstępstwa od art. 94 i z zastrzeżeniem, że traktat nie stanowi inaczej, do urzeczywistnienia celów określonych w art. 14 przyjmuje się środki dotyczące zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw

członkowskich, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

5.3. Cele, spodziewane wyniki oraz wskaźniki związane z wnioskiem w kontekście ABM (zarządzania kosztami działań).

W kontekście rozszerzonego jednolitego rynku działania podejmowane na poziomie UE stanowią oczywistą wartość dodaną zapewniając europejskim przedsiębiorcom duży, jednolity rynek i umożliwiając osiągnięcie korzyści skali. Jednocześnie prawidłowe funkcjonowanie tego rynku wymaga, ze względu na jego ponadnarodowy charakter, podejmowania interwencji na poziomie UE ograniczając je do niezbędnego minimum.

Głównym celem wniosku jest zapewnienie swobodnego przepływu towarów w niezharmonizowanej dziedzinie. Realizacja tego celu powinna wiązać się z minimalnym obciążeniem ekonomicznym oraz być przeprowadzona w sposób skuteczny i łatwy. Ocena wpływu obejmuje bardziej szczegółowy i techniczny opis celów oraz spodziewanych wyników.

5.4. Metoda realizacji (indykatoryjna)

Zarządzanie scentralizowane bezpośrednio przez Komisję

Uwagi: Sporządzenie szczegółowego wykazu produktów lub ich aspektów, do których zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie i w następnej kolejności utworzenie strony internetowej, gdzie dany wykaz zostanie opublikowany, wymaga udzielenia zamówień na usługi.

6. MONITOROWANIE I OCENA

6.1. System monitorowania

Sporządzenie szczegółowego wykazu produktów lub ich aspektów, do których zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie i w następnej kolejności utworzenie strony internetowej, gdzie dany wykaz zostanie opublikowany, będzie monitorowane przez Komisję we współpracy z przedstawicielami państw członkowskich zgromadzonymi w ramach komitetu ustanowionego na mocy przedmiotowego rozporządzenia. Ponadto można złożyć wniosek o to, by punkty kontaktowe ds. produktów uczestniczyły, jeśli to konieczne, w tym monitoringu.

6.2. Ocena

6.2.1. Ocena ex-ante

Badania i istniejąca literatura wskazują, że szczegółowy wykaz produktów lub ich aspektów, do których zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie jeszcze nie istnieje.

6.2.2. *Działania podjęte w wyniku oceny pośredniej/ex-post (wnioski wyciągnięte z podobnych doświadczeń w przeszłości)*

Nie dotyczy.

6.2.3. *Warunki i częstotliwość przyszłych ocen*

Warunki i częstotliwość przyszłych ocen zostaną określone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

7. **ŚRODKI ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH**

Pełne zastosowanie norm kontroli wewnętrznej nr 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

W przypadku realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Wspólnoty poprzez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym czynom bezprawnym w drodze skutecznej kontroli oraz windykacji niesłusznie wypłaconych środków, a w przypadku wykrycia nieprawidłowości – w drodze skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF).

8. SZCZEGÓŁOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZASOBÓW

8.1. Cele wniosku z uwzględnieniem ich kosztu finansowego

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

(Należy wskazać cele, działania i realizacje)	Rodzaj realizacji	Średni koszt	2007		2008		2009		2010		2011		2012 i później		RAZEM	
			Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity	Liczba realizacji	Koszt całkowity
Sporządzenie wykazu produktów, do których zastosowanie ma zasada wzajemnego uznawania	Sprawozdanie zawierające taki wykaz		1	0.2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0.2
KOSZT OGÓLEM				0.2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0.2

8.2. Wydatki administracyjne

8.2.1. Liczba i rodzaj pracowników

Rodzaj stanowiska		Personel, któremu powierzono zarządzanie działaniem przy użyciu istniejących zasobów (liczba stanowisk/pelnych etatów)					
		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Urzędnicy lub pracownicy zatrudnieni na czas określony ¹⁹ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST	0.4	0.4	0.4	0.4	0.4	0.4
Pracownicy finansowani w ramach art. XX 01 02 ²⁰		0	0	0	0	0	0
Inni pracownicy ²¹ finansowani w ramach art. XX 01 04/05		0	0	0	0	0	0
RAZEM		1.4	1.4	1.4	1.4	1.4	1.4

8.2.2. Opis zadań związanych z działaniem

Oprócz działań związanych z wnioskiem, zadania będą dotyczyć:

- sporządzenia szczegółowego wykazu produktów lub ich aspektów, do których zasada wzajemnego uznawania ma zastosowanie;
- utworzenia w następnej kolejności strony internetowej gdzie dany wykaz zostanie opublikowany.

8.2.3. Źródła zasobów ludzkich (stosunek pracy)

Przesunięcia w ramach istniejącej kadry kierowniczej (przesunięcia wewnętrzne)

¹⁹ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

²⁰ Koszty te NIE są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

²¹ Koszty te są uwzględnione w kwocie referencyjnej.

8.2.4. *Inne wydatki administracyjne uwzględnione w kwocie referencyjnej (XX 01 04/05 – wydatki na administrację i zarządzanie)*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie (numer i treść)	2007	2008	2009	2010	2011	2012 i późni ej	RAZE M
1 Pomoc techniczna i administracyjna (w tym powiązane koszty personelu)							
Agencje wykonawcze	0	0	0	0	0	0	0
Inna pomoc techniczna i administracyjna							
- wewnętrzna	0	0	0	0	0	0	0
- zewnętrzna	0	0.5	0.05	0.05	0.05	0.05	0.7
Pomoc techniczna i administracyjna ogółem	0	0.5	0.05	0.05	0.05	0.05	0.7

8.2.5. *Koszt finansowy zasobów ludzkich i powiązane koszty niewzględnione w kwocie referencyjnej*

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Rodzaj zasobów ludzkich	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony (XX 01 01)	0	0	0	0	0	0
Pracownicy finansowani w ramach artykułu XX 01 02 (personel pomocniczy, oddelegowani eksperci krajowi (END), pracownicy kontraktowi itp.) (należy określić pozycję w budżecie)	0	0	0	0	0	0
Koszt zasobów ludzkich i koszty powiązane (<u>niewzględnione</u> w kwocie referencyjnej) ogółem	0	0	0	0	0	0

8.2.6. Inne wydatki administracyjne niewzględzone w kwocie referencyjnej

mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012 i późni ej	RAZE M
XX 01 02 11 01 – podróże służbowe	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.05	0.3
XX 01 02 11 02 – spotkania i konferencje	0	0	0.1	0.1	0	0	0.2
XX 01 02 11 03 – komitety ²²	0	0	0	0.1	0.1	0.1	0.3
XX 01 02 11 04 – badania i konsultacje	0	0	0	0	0	0	0
XX 01 02 11 05 – systemy informatyczne	0	0	0	0	0	0	0
2 Inne wydatki na zarządzanie ogółem (XX 01 02 11)	0.05	0.05	0.15	0.25	0.15	0.15	0.8
3 Inne wydatki o charakterze administracyjnym (należy wskazać jakie, odnosząc się do pozycji w budżecie)	0	0	0	0	0	0	0
Ogółem wydatki administracyjne inne niż wydatki na zasoby ludzkie i powiązane koszty (niewzględzone w kwocie referencyjnej)	0.05	0.05	0.15	0.25	0.15	0.15	0.8

²²